ଡି. ଏସ୍. ପାର୍ବଥାମ୍ମା

ବନାମ

ଏ. ଶ୍ରୀନିବାସନ୍

ମାର୍ଚ୍ଚ 31,2003

[ଆର୍. ସି. ଲାହୋଟୀ ଏବଂ ବ୍ରିଜେଶ୍ କୁମାର,ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882-ଧାରା 53:

ପରବର୍ତ୍ତୀ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛେଦ ମକଦ୍ଦମା -ଆଂଶିକ ସମ୍ପାଦନର ଅର୍ଜି - ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଛି -ଉପଲବ୍ଧତା -ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ଏପରି ଆବେଦନ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ କାରଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହୋଇଛି, ସେ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ ସମ୍ପାଦନରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଦଖଲ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଯିଏ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ପାଇଁ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଛନ୍ତି, ଚୁକ୍ତିନାମା କିମ୍ବା ଏହାର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ସୂଚନା ନାହିଁ -ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଚୁକ୍ତିର ନିଜର ଅଂଶକୁ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଛନ୍ତି -ତେଣୁ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଧାରା 53A ଅନୁଯାୟୀ ନିଜ ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଉଚ୍ଛେଦ ହେବା ପାଇଁ ଦାୟୀ -କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1961 ।

ଆଂଶିକ ସମ୍ପାଦନ – ଅର୍ଜି -ତମାଦି ହୋଇ ଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମ୍ପାଦନର ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟର ଉପଲବ୍ଧତା - ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା : ଯଦି ଧାରା 53A ର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ଉପସ୍ଥିତ ଥାଏ, ତେବେ ଏପରି ଅର୍ଜି କରାଯାଇପାରିବ ।

ଆଂଶିକ ସମ୍ପାଦନର -ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ -ଆଲୋଚନା ହେଲା ।

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ -ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 - ଉଠାଇବା – ଅର୍ଜିର ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଶୁଣାଣି ସମୟରେ - ଉପଲବ୍ଧତା -ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା : ଏପରି ଅର୍ଜି ଉଠାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଏହା ନିମ୍ନ ଅଦାଲତରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟର ବିପରୀତ ହୋଇଥାଏ ।

ମକଦ୍ଦମା ପରିସରର ମୂଳ ମାଲିକ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ତା 'ପରେ ମୂଳ ମାଲିକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ପରିସର ସମେତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ମୂଳ ମାଲିକଙ୍କଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବାକୁ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିଥିଲେ ଯାହା ପରେ ସେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବିକ୍ରେତା ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମା ପରିସର ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ପରେ ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କ ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଯାହା ପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଥିଲା, ତଥାପି, ମକଦ୍ଦମା ତମାଦି କରାଯାଇଥିଲା; ସେହି ଉତ୍ତରଦାତା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଚୁକ୍ତିର ନୋଟିସ ବିନା ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଥିଲେ, ଯିଏ ସମ୍ପତ୍ତି ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଏବଂ ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟରେ କିଣିଥିଲେ; ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଆଚରଣ ଅସଙ୍ଗତ ଥିଲା, ତେଣୁ ମକଦ୍ଦମାକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟର ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଏହା ପରେ ନିଜକୁ ଜମି ମାଲିକ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉଚ୍ଛେଦ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ପରିସରରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଦେଶ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପଞ୍ଜୀକୃତ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ମାଲିକାନା ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଥିବା ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଭାବରେ ଧରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :**1.1.** ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, **1882**ର ଧାରା **53-A** ରେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ସଂଶୋଧିତ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଆଂଶିକ ସମ୍ପାଦନର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ମତବାଦର ମୌଳିକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଯେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ପୂର୍ବରୁ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି, ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ଦଖଲରେ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି; ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଚୁକ୍ତିର ନିଜର ଅଂଶ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ; ଏବଂ ଆଂଶିକ

ସମ୍ପାଦନର ଆବେଦନ ବିଚାର ପାଇଁ ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ବିରୋଧରେ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ନୁହେଁ ଯାହାର ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ବିଷୟରେ କୌଣସି ସୂଚନା ନାହିଁ ।

2.1. ଏହି ମାମଲାରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଆଂଶିକ ପ୍ରଦର୍ଶନର ଆବେଦନ ଉଠାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରଥମେ **1989** ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଭାବରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିବା ତାରିଖ ପ୍ରାୟ ଚାରି ବର୍ଷ ଚୁକ୍ତିର ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମ୍ପାଦନ ଉପଶମ ପରେ ସଂଶୋଧନ ମାଧ୍ୟମରେ ମଧ୍ୟ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ବିକଳ୍ପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇଁ ବାଦୀଙ୍କ ଦାବି କେବଳ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ନଥିଲା, ବରଂ ତାଙ୍କୁ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଚୁକ୍ତିର ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହେବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିନାମାର ନିଜ ଅଂଶ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ ।

2.2. ଅପିଲକାରୀ ଅଭିଯୋଗ କରିବାରେ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ଦଖଲ ଦିଆଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ସେ, ପୂର୍ବରୁ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେ ଦଖଲରେ ରହି, କ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ଦଖଲରେ ରହିଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଦଖଲ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଅପରପକ୍ଷେ, ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମାରେ ଏକ ତଥ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବା ପାଇଁ ସେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନଥିଲେ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମାର ରାୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଆଚରଣକୁ ଦଖଲରେ ଥିବା କ୍ରେତା ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଆଚରଣ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରେ । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କ୍ଷମତାରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବା ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କରନ୍ତି, ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ଆବେଦନ ଅଧୀନରେ ଦଖଲକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଦିନଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମା ସହିତ ସୁସଂଗତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ୱତ୍ୱକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଭଗବାନ ଦାସ ପରସାଦିଲାଲ ବନାମ ସୁରଜମଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, AIR (1961) MP: ପୃଷ୍ଠା 237, ଅନୁମୋଦିତ ।

ଜି. ଏଚ୍. ସି. ଆରିଫ୍ ବନାମ ଜଦୁନାଥ ମଜୁମ୍ଦାର ବାହାଦୁର, AIR [1931] *PC 79; ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି ମୁଦାଲିୟାର (ମୃତ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ* ଧନକୋଟି ଅମ୍ମଲ, ଏ. ଆଇ. ଆର୍. (1925) *ମାଡ୍ରାସ 965 ଏବଂ ଏ. ଏମ୍. ଏ. ସୁଲତାନ (ମୃତ) ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ* ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ସେଡୁ ଜୋହରା ବିବି, ଏ. ଆଇ. ଆର୍. (1990) କେରଳ 186, ବିଚାରାର୍ଥେ କରାଯାଇଛି ।

2.3. ଉତ୍ତରଦାତା ବିଚାର ପାଇଁ ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ବିଷୟରେ କୌଣସି ସୂଚନା ନାହିଁ । ଯଦି କୌଣସି ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ ସମ୍ପାଦନର ଲାଭ ଦାବି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଚୁକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଦଖଲରେ ଥିଲେ, ତେବେ ଅଦାଲତ କିଛି ସ୍ୱାଧୀନ ଆଶା କରିବେ ଯାହା କେବଳ ଦଖଲ ରଖିବା ଠାରୁ ପ୍ରମାଣ ଆଂଶିକ ସମ୍ପାଦନ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ।

ସର୍ଦ୍ଦାର ଗୋବିନ୍ଦରାଓ ମହାଦିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଦେବୀ ସହାୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, ଏ. ଆଇ. ଆର୍. (1982) SC 989, ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଛି ।

3. **ଯଦି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 53A ର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ଉପଲବ୍ଧ ଥାଏ, ତେବେ କେବଳ ସୀମିତତାର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଆଂଶିକ ସମ୍ପାଦନର ଆବେଦନକୁ ବାରଣ କରେ ନାହିଁ ।**

ଶ୍ରୀମନ୍ତ ଶାମରାଓ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ପ୍ରହ୍ଲାଦ ଭୈରୋବା ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ (ମୃତ) ନ୍ୟାୟିକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, [2002] 3 ଏସ୍. ସି. ସି. 676, ବିଶିଷ୍ଟ ।

4. **ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ମାଲିକାନା ଦଖଲ କରିଥିବା ବିକ୍ରୟର ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦସ୍ତାବିଜ ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ଦଲିଲରେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ଏହି ତଥ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବାଦୀୟ ନଥିଲା । କୌଣସି ସମୟରେ ଅପିଲକାରୀ କେବେବି ମୂଳ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ଅଦାଲତ ସମ୍ମୁଖରେ ନଥିରେ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିନଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଶୁଣାଣିରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ଆବେଦନକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଏହା**

ଅପିଲକାରୀ ନିଜେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟର ବିପରୀତ ଅଟେ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା :2000 ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1527 ।

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 15.6.1998 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ H.R.R.P. ସଂଖ୍ୟା 1998 ର 822 ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ରବୀନ୍ଦ୍ର ଭଟ୍ଟ, ସୁଶ୍ରୀ ସ୍ମିତା ଇନ୍ନା, ନବୀନ ଆର୍. ନାଥ, ଶ୍ରୀମତୀ ଲଳିତ ମୋହିନୀ ଭଟ୍ଟ, ସୁଶ୍ରୀ ହେତୁର ଆରୋରା ଏବଂ ଏସ୍. ଆର୍. ସେଟିଆ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ପି. ଆର. ରାମାସେଶ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ବନ୍ଦନା ଜାଲାନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆର୍. ସି. ଲାହୋଟି, ଅଟ୍ଟାଳିକା ସଂଖ୍ୟା 25,5ମ ଛକ, ଅନ୍ନମ୍ମା ମନ୍ଦିର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ, ରାମକୃଷ୍ଣପୁରମର ଅଂଶବିଶେଷ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାର ପରିସର । ବାଙ୍ଗାଲୋର, ମାପ 8x20 ବର୍ଗ ଫୁଟ ହେଉଛି କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ, 1961 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଷୟ, (ଏହା ପରେ ଅଧିନିୟମ, ସଂକ୍ଷେପରେ) ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ ମାଲିକ-ଜମି ମାଲିକ ବୋଲି ଦାବି କରିବା ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ତାଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ପରିସରରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 21 ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଖଣ୍ଡ (a) ଏବଂ (h) ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 50 (1) ଅନୁଯାୟୀ ସଂଶୋଧନ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ବଞ୍ଚିଥିବା ଏକମାତ୍ର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ଯାହା ଚାରିପାଖରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ପରାମର୍ଶଦାତା ସେମାନଙ୍କର ଦାଖଲକୁ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ କରିଛନ୍ତି : ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882ର ଧାରା 53A ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀ ନିଜ ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ହକଦାର କି ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଜମି ମାଲିକ-ଭଡ଼ାଟିଆ ସମ୍ପର୍କ ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଛେଦ ଭୋଗିବାକୁ ଦାୟୀ କି ନୁହେଁ, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ କାରଣରୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ହରାଇଛି ।

ଏହା ପରେ ସଂକ୍ଷେପରେ କୁହାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନ ଉଠିଛି । ମକଦ୍ଦମା ପରିସର ପ୍ରଥମେ ଜଣେ ଏନ୍. ଶାମାନ୍ନାଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଥିଲା । ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ପରିସରରେ 1.11.1967 ର ପ୍ରଭାବରୁ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ସେ 1970 ମସିହାରେ ମୂଳ ମାଲିକଙ୍କଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିଥିଲେ, ଯାହା ପରେ ସେ ଏକ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବିକ୍ରେତା ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମା ପରିସର ଧାରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ, କେଉଁ ସମ୍ପର୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଭଡ଼ାଟିଆ ସମ୍ପର୍କକୁ ବଦଳାଇ ଦେଇଛି ଏବଂ ଟି. ପି. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 53A ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ମକଦ୍ଦମା ପରିସର ଉପରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାରର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଠାରୁ ଦଖଲରେ ଥିବା କ୍ରେତାଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛି । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସହ ମୂଳ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି ପାଇଁ କୌଣସି ଚୁକ୍ତି ହେବାର ତଥ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଏହା ଏକ ବିବାଦର ବିଷୟ ହୋଇଛି । ଯାହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ତାହା ହେଉଛି 18.4.1983 ତାରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ବିକ୍ରୟ ଦସ୍ତାବିଜ ଅଧୀନରେ ମୂଳ ମାଲିକ ଏନ୍. ଶାମାନ୍ନା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଶ୍ରୀମତୀ ନାନଜାମ୍ମା ମକଦ୍ଦମା ପରିସର ସମେତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଛନ୍ତି । ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ନୋଟିସ ଦେବା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଅପିଲରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଉପୁଜୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ବିବାଦ 1.9.1999 ତାରିଖରେ ଅତିରିକ୍ତ ନଗର ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି,VII ବାଙ୍ଗାଲୋରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟରେ ଉପନୀତ ନିଷ୍କର୍ଷର ପରିମାଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତ ରହିଛି । ଏହା ଏଠାରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୂଳ ମାଲିକ ଏନ. ଶାମନ୍ନା, ମୂଳ ମାଲିକଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ନାନଜାମ୍ମା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାଲିକ ଏବଂ ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଏ. ଶ୍ରୀନିବାସନ (ଯେପରିକି ମୋକଦ୍ଦମାରେଉତ୍ତରଦାତା 1, 2 ଏବଂ 3 ଭାବରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି)ଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ମାମଲା ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ 1970 ମସିହାର ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଆରୋପିତ ଚୁକ୍ତିନାମାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ପାଇଁ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଥିଲା, ତଥାପି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ତମାଦି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଘୋର ବିଳମ୍ବ ଏବଂ ପ୍ରତିକୂଳତା ମଧ୍ୟ ଭୋଗିଥିଲା । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ

ସପକ୍ଷରେ ଚୁକ୍ତିର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବିନା, ସମ୍ପତ୍ତି ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କ୍ରୟ କରି ଏବଂ ବିଚାର ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଭାବରେ ଧରାଯାଇଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରି କରିବା ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ଡିକ୍ରି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଆଚରଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେ କ୍ଷତି ସହିତ କିମ୍ବା ବିନା କ୍ଷତିର ଫେରସ୍ତ ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ବିକଳ୍ପ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । ଏକ ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ 1970 ମସିହାରେ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଆରୋପିତ ଚୁକ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ ଅପିଲକାରୀ ମକଦ୍ଦମା ପରିସରରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଭାବେ ନିଜର ଚରିତ୍ରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନଥିଲେ । 1970 ବର୍ଷର ରାଜିନାମାର ଆଂଶିକ ସମ୍ପାଦନରେ ଅପିଲକାରୀ ମକଦ୍ଦମା ପରିସର ଦଖଲରେ ଥିଲେ ବୋଲି ରାୟରେ କୌଣସି ଫଳାଫଳ ଆସିନାହିଁ । ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଧରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତତା ହାସଲ କରିଛି କାରଣ ଏଠାରେ ଅପିଲକାରୀ ଏହି ମାମଲାକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇନଥିଲେ ।

ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ 53A ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:-

" **53A । ଆଂଶିକ ସମ୍ପାଦନ** - ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ଲିଖିତ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ଠିକ ମୂଲ୍ୟରେ ପାଇଁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ଚୁକ୍ତି କରନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରୁ ହସ୍ତାନ୍ତର ଗଠନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନିଶ୍ଚିତତା ସହିତ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ,

ଏବଂ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ, ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ, ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଅଧିକାର କରିନେଇଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ, ପୂର୍ବରୁ ଦଖଲରେ ରହି, ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ଦଖଲରେ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

ଏବଂ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଚୁକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଅଂଶକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ, ହସ୍ତାନ୍ତରଣର ଏକ ବିଲେଖ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ହସ୍ତାନ୍ତରକାରୀ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଦାବି କରୁଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଢଙ୍ଗରେ ହସ୍ତାନ୍ତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ, ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଦାବି କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ଲାଗୁ କରିବାରେ ବାରଣ କରାଯିବ, ଯେଉଁ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଦଖଲ ନେଇଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଦଖଲରେ ରହିଛନ୍ତି, ଚୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିକାର ବ୍ୟତୀତ :

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଏହି ଧାରାରେ ଥିବା କୌଣସି ବିଷୟ, ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ବିଷୟରେ କୌଣସି ସୂଚନା ନଥିବା ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ବିଚାର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ମାମଲାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଉପରୋକ୍ତ ଧାରା 53A ରେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ସଂଶୋଧିତ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଆଂଶିକ ସମ୍ପାଦନର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ମତବାଦ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି :(i) ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ, ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ସମ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ଅଧିକାର କରିନେଇଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ, ପୂର୍ବରୁ ଦଖଲରେ ରହି, ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ଦଖଲରେ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର ଅଗ୍ରଗତିରେ କିଛି ଅଧିନିୟମ କରିଛନ୍ତି, (ii) ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଚୁକ୍ତିର ନିଜର ଅଂଶ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ (iii) ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ କୌଣସି ସୂଚନା ନଥିବା ବିଚାର ପାଇଁ ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ବିରୋଧରେ ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ଆବେଦନ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ନୁହେଁ ।

ଜି. *ଏଚ୍. ସି. ଆରିଫ୍ ବନାମ ଜଦୁନାଥ* ମଜୁମଦାର ବାହାଦୁର, ଏ. ଆଇ. ଆର୍. (1931) PC 79ରେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁତ୍ୱମାନେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ଜଣେ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କ୍ରେତା, ଯିଏକି ପୂର୍ବରୁ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବେ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଧିକାର କରି ସାରିଛନ୍ତି, ଯେହେତୁ ତାଙ୍କ ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ ଲାଗୁ କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ, ସେ ଏକ ଅଧିକାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ଦଖଲ ଦାବି କରିବା ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିବେ, ଯାହାର ଅଧିଗ୍ରହଣ ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ନିଷିଦ୍ଧ, କାରଣ ସେ ଜଣେ ପଟ୍ଟାଧାରୀ । ଯଦିଓ ଆରିଫଙ୍କ ମାମଲା ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882 ର ଧାରା 53A ସହିତ ନୁହେଁ, ଇଂରାଜୀ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ମତବାଦ ସହିତ ଜଡିତ, ତଥାପି ମୌଳିକ ନୀତି ସମାନ ରହିଛି । ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିବେ କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିର ନିଜ ଅଂଶକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହୋଇଥିବେ । ଯଦି ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ଖାରଜ ହୋଇଛି ଏବଂ ଚୁକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଅଯୋଗ୍ୟତା ଏକ ନ୍ୟାୟିକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଛି, ତେବେ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ହସ୍ତାନ୍ତରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିର ତାଙ୍କ

ଅଂଶକୁ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ । ଏହା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏକ ବିରୋଧାଭାଷ ହେବ । ଚୁକ୍ତିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହେବା ଉପରେ, ଏପରି ଏକ ଅର୍ଜି ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ନୁହେଁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଆଂଶିକ ସମ୍ପାଦନର ଅର୍ଜି ଉଠାଇବାକୁ ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଏକାଧିକ କାରଣ ଅଛି । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରଥମେ 1989 ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ଅଧିକାରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଭାବରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ ତାରିଖରୁ ପ୍ରାୟ ଚାରି ବର୍ଷ ପରେ 1993 ମସିହାରେ ସଂଶୋଧନ ମାଧ୍ୟମରେ ଚୁକ୍ତିର ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମ୍ପାଦନର ଉପଶମ ମଧ୍ୟ ଯୋଡା ଯାଇଥିଲା । 1.9.1999 ରେ, ମକଦ୍ଦମାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ବିକଳ୍ପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇଁ ବାଦୀଙ୍କ ଦାବି କରିବା କେବଳ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ନଥିଲା, ବରଂ ତାଙ୍କୁ ନିଷିଦ୍ଧାଦେଶ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଅପିଲକାରୀ ଅଭିଯୋଗ କରିବାରେ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ସେ, ପୂର୍ବରୁ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେ ଦଖଲରେ ଥିବାରୁ, କ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ଦଖଲରେ ରହିଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାରସ୍ପରିକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦ୍ୱାରା ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କର ଦଖଲ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଭାବରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଅପରପକ୍ଷେ, ପୂର୍ବ ମକଦ୍ଦମାରେ ଏକ ତଥ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି ଯେ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବା ପାଇଁ ସେ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ପଟ୍ଟାଧାରୀ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନଥିଲେ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନେ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ । ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମାରେ 1.9.1999 ତାରିଖର ରାୟ ବାଦୀଙ୍କ ଆଚରଣକୁ ଦଖଲରେ ଥିବା କ୍ରେତା ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଆଚରଣ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରେ । ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କ୍ଷମତାରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବା ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା କରନ୍ତି, ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ଆବେଦନ ଅଧୀନରେ ଦଖଲକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାର ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ଦିନଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ତାଙ୍କ ଅଧିନିୟମ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିନାମା ସହିତ ସୁସଂଗତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏପରି ଅଧିନିୟମ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ୱତ୍ୱକୁ ପଠାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭଗବାନଦାସ ପରସାଦିଲାଲ ବନାମ ସୁରଜମଲ ଏବଂ

ଅନ୍ୟଜଣେ, ଏ. ଆଇ. ଆର୍. (1961) ଏମ୍. ପି. 237 ରେ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ତଥ୍ୟର ଅତି ନିକଟତର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ। ଦଖଲରେ ଥିବା ଜଣେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଘର କିଣିବା ପାଇଁ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିଲେ ଯାହା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱର ବିଷୟ ଗଠନ କରିଥିଲା । ତେବେ, ସେ ନିଜର ଅଧିକାରର ସ୍ୱଭାବ ଦର୍ଶାଇବାରେ *ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ସ୍ୱଭାବରୁ ଜଣେ* ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ସ୍ୱଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା । ଜମି ମାଲିକ-ଭଡ଼ାଟିଆ ସମ୍ପର୍କ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ବହିଷ୍କାର ମକଦ୍ଦମାରେ, ଭଡ଼ାଟିଆ ସମ୍ପତ୍ତିର ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ରେତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ ସମ୍ପାଦନର ମକଦ୍ଦମା ଉଠାଇ ତାଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ।

ଭାରତୀୟ ନ୍ୟାସ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 91 ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସମ୍ପତ୍ତିର ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ରେତା ସେହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା ଏକ ବିଦ୍ୟମାନ ଚୁକ୍ତିର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସହିତ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଲାଭ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ପୂର୍ବ ଚୁକ୍ତିନାମା ନିଷ୍ପାଦନ ହୋଇଛି ସେହି ଚୁକ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନପହଞ୍ଚିଛି, ଚୁକ୍ତିନାମା ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ଭଡାଟିଆ, ଘରର ଦଖଲ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ମନା କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି, ଯଦିଓ ଏପରି ଦଖଲ ସେ ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ ନିଷ୍ପାଦନରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଜଣେ ଭଡାଟିଆ ଭାବରେ ତାଙ୍କର କ୍ଷମତାରେ ପାଇଥିଲେ । ଜଣେ ଭଡାଟିଆ ଭାବରେ ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଏବଂ ସେହି କ୍ଷମତାରେ ଦଖଲରେ ରହିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଏହା କହିବାକୁ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିବ ନାହିଁ ଯେ ତାଙ୍କର ଦଖଲ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା ଯୋଗୁଁ ଆଉ ଜଣେ ଭଡାଟିଆ ନୁହେଁ । (ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦେଖନ୍ତୁ ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି ମୁଦାଲିୟାର (ଦେଉଦ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଧନକୋଟି ଅମ୍ମଲ, ଏ. ଆଇ. ପି. (1925) ମାଡ୍ରାସ 965 ଏବଂ ଏ. ଏମ୍. ଏ. ସୁଲତାନ (ନ୍ୟାୟୀକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ସେଦୁ ଜୋହରା ବିବି, ଏ. ଆଇ. ଆର୍. (1990) କେରଳ 186 ଆମ ମତ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଆଇନକୁ ସଠିକ୍ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ।

ତୃତୀୟତଃ, ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଏଠାରେ କୁହାଯାଇଛି, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହେବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଚୁକ୍ତିର ଅଂଶ ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ ।

ଶେଷରେ, ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ଯେପରି କୁହାଯାଇଥାଏ, ଉତ୍ତରଦାତା ବିଚାର ପାଇଁ ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଚୁକ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାର ଆଂଶିକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ବିଷୟରେ କୌଣସି ସୂଚନା ନାହିଁ । ସର୍ଦ୍ଦାର ଗୋବିନ୍ଦରାଓ ମହାଦିକ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଦେବୀ ସହାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, ଏ. ଆଇ. ଆର୍. (1982) ଏସ୍. ସି. ୨୫୨ ମାମଲାରେ, ଏହି ଅଦାଲତ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଦଖଲରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଏବଂ ଚରିତ୍ରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଦାବି କରିବା ସହିତ ଦଖଲରେ ରହିବା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମୂଲ୍ୟରେ ଏକ ବୋଧଗମ୍ୟ ଏବଂ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି । ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଚୁକ୍ତିନାମାର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନର ଲାଭ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି, ସେ ଚୁକ୍ତିନାମା ପୂର୍ବରୁ ଦଖଲରେ ଥିଲେ, ଅଦାଲତ କେବଳ ଦଖଲ ରଖିବା ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା କିଛି ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ଆଶା କରିବେ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀମନ୍ତ ଶାମରାଓ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଏବଂ ଆନ. ବନାମ ପ୍ରହ୍ଲାଦ ଭୈରବ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ (ମୃତ)ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [2002] 3 SCC 676 ରେ ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ଏକ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହି କୋର୍ଟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମାର ଆଂଶିକ ସମ୍ପାଦନରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ହସ୍ତାନ୍ତରକାରୀ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଦାବି କରୁଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ପରବର୍ତ୍ତୀ ହସ୍ତାନ୍ତରକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ତାଙ୍କର ଦଖଲକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ, ଯଦିଓ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ସୀମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ହୋଇସାରିଛି । (ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି) ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହା ଏକ ମାମଲା ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିର ଆଂଶିକ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ତମାଦି ହେବା ବ୍ୟତୀତ ଦଖଲରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅର୍ଜିର ଲାଭକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କିଛି ନଥିଲା । ଅଦାଲତ ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ ଯେ ସୀମିତତା ଆଇନ ପ୍ରତିକାରକୁ ବାରଣ କରିଛି କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲଗାଇ ନାହିଁ । ସେହି ମାମଲାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଉଛି :(i) ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ମକଦ୍ଦମାର ଆଂଶିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଦଖଲ ନେଇଥିଲେ, (ii) ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମା ଆଣିନଥିଲେ, ଏବଂ (iii) ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ସର୍ବଦା ଏବଂ ତଥାପି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାର ନିଜ ଅଂଶକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ

ଇଚ୍ଛୁକ ଥିଲେ । ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ମାମଲାରେ ଏହି ତିନୋଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟଗତ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଏବଂ ତେଣୁ ଶ୍ରୀମନ୍ତ ଶାମରାଓ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀଙ୍କ ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ ସମର୍ଥନ ପାଇବା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପ୍ରୟାସ ବିଫଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି T.P. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 53-A ର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ଉପଲବ୍ଧ ଥାଏ, ତେବେ କେବଳ ସୀମିତତାର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଆଂଶିକ ପ୍ରଦର୍ଶନର ଅର୍ଜିକୁ ବାରଣ କରେ ନାହିଁ ।

ଯଦିଓ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ପଞ୍ଜୀକୃତ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ମାଲିକାନା ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଥିବା ଜଣେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ଭାବରେ ଧରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏହିପରି ଆବେଦନକୁ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଉଠାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ମାଲିକାନା ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ବିକ୍ରୟର ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦସ୍ତାବିଜ ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦଲିଲରେ ହସ୍ତାନ୍ତରଗ୍ରାହୀ ବ୍ୟକ୍ତି, ଏହି ତଥ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିବାଦୀୟ ନଥିଲା । କୌଣସି ସମୟରେ ଅପିଲକାରୀ କେବେବି ମୂଳ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ଅଦାଲତରେ ନଥିରେ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିନଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଶୁଣାଣିରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ଆବେଦନକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଏହା ଅପିଲକାରୀ ନିଜେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟର ବିପରୀତ ଅଟେ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଧରାଯାଏ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଖାରଜ ହୁଏ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ଏନ୍. ଜେ.

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ଅନୁବାଦିକା : କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।